

Ministeriet for Sundhed og
Forebyggelse
E-mail: sum@sum.dk /
tlau@sum.dk

Taastrup, den 15. juni 2015

Høringsvar over udkast til bekendtgørelse og vejledning om fælles hjælperordninger til personer med kronisk respirationsinsufficiens

Hermed fremsendes LOBPA's bemærkninger til de fremsendte udkast.

LOBPA har noteret sig, at materialet er målrettet aftaleforholdet mellem kommuner og regioner, hvorfor LOBPA kun i begrænset omfang har bemærkninger til det fremsendte. LOBPA har således ikke umiddelbart bemærkninger til det korte bekendtgørelsesudkast.

De følgende bemærkninger er rettet mod udkastet til vejledning (afsnit + side angives som overskrift).

1. Indledningen (side 1)

Finansieringsansvaret er fastholdt, således at regionerne er ansvarlige for respirationsbehandling, imens kommunerne er ansvarlige ift. hjælp efter serviceloven.

LOBPA mener, at det er godt, at finansieringsansvaret er fastholdt.

2. Respirationsbehandling i hjemmet (side 2) + 4. Valg af arbejdsgiver.. (side 4 ff.)

LOBPA er tilfreds med, at det pointeres, at der ikke er ændret på ansvaret ift. sundhedsloven, og oplæring af nyetablerede hjælperhold kan kun ske på et respirationscenter. Endvidere kan en forening eller privat virksomhed ikke pålægges at oplære deres hjælpere til at varetage respirationsbehandling – det er respirationscentrenes ansvar.

LOBPA mener, at det er vigtigt, at det sikres, at kommuner og regioner informerer borgerne om, at der er valgfrihed i forhold til at vælge arbejdsgiver for hjælperordningen.

LOBPA er klar over, at der er ret stort fokus på samspillet mellem arbejdsmiljøreglerne og reglerne om hjælperordninger, herunder snitfladen mellem borgerens ansvar og arbejdsgivers ansvar, hvis arbejdsgiveransvaret er overdraget til en forening eller et privat firma. Det fremgår af vejledningen, at der ikke tilsigtes ændring på sondringen mellem pligter og retigheder for arbejdsleder og arbejdsgiver efter arbejdsmiljøloven. Det fremgår videre, at arbejdsgiveren jo blot kan underkende en borgers/arbejdsleders instruks givet i strid med arbejdsmiljøloven. Nu er virkeligheden jo sådan, at arbejdsgiver ikke til dagligt færdes i borgerens private hjem, og derfor først vil høre om evt. arbejdsmiljøstridige instrukser efter at de er givet hhv. uheldige arbejdsmiljøforhold, når noget er gået galt. Arbejdsgiver har så at sige kun i meget begrænset omfang mulighed for at nå at underkende en forkert instruks hhv. at gribe ind. LOBPA mener derfor, selvom det juridisk kan synes korrekt - at arbejdsgiveren har

et objektivt ansvar ift. arbejdsmiljøforhold (det er jo den almindelige opfattelse), så er det i ift. BPA-ordningerne og deres særegne konstruktion meget betænkeligt.

LOBPA har også noteret sig, at Østre Landsret i en helt ny dom bl.a. har statueret, at det er en forudsætning, for at en arbejdsgiver kan blive ansvarlig for en arbejdsskade, at medarbejderen kan dokumentere, at en arbejdsgiver er blevet gjort bekendt med eller burde være bekendt med forholdene, eller at arbejdsgiveren har haft særlig grund til at kontrollere forholdene. Dommen angik en ufaglært hjemmehjælperes tilskadekomst ved en borgers hjem.

LOBPA mener (baseret på nyeste retspraksis), at det i BPA-ordninger må være arbejdslederen, der er ansvarlig for arbejdsmiljøet i eget hjem, hvis ikke arbejdsgiveren er bekendt med forholdene.

5. Aftaler mellem regioner og kommuner ... (side 6 ff.)

Det er vigtigt, at der indgås aftaler om de emner, som erfaringsmæssigt kan skabe uenighed og tvivl om fordeling af udgifterne (der henvises til opstillingen i udkastet). LOBPA mener, at der selvom sådanne aftaler i sig selv må være en administrativ lettelse, så bør det specificeres mere, hvad man kan og skal, idet der ellers meget hurtigt kan udvikle sig forskellig praksis i kommunerne hhv. regionerne. Det fremgår direkte af udkastet, at det ikke kan udelukkes, at nogle elementer i aftale kan variere efter lokale forhold – det er uheldigt!

LOBPA mener, at der ikke skal være mulighed for lokalt at variere elementerne i en aftale.

8. Særlige problemstillinger (side 10 ff.)

Det fremgår af udkastet, at spørgsmålet om evt. fastholdelse af hjælpeteamet i forbindelse med indlæggelse af borgeren på hospital kan indgå i aftalen mellem kommunerne i regionen.

LOBPA mener, at ordet "kan" bør erstattes af "skal". Det er meget vigtigt, at dette står helt klart i en aftale, og ikke skal diskuteres fra gang til gang.

Med venlig hilsen

Finn Jeppesen Kemp
Juridisk chef